

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2014-970

Den 3. marts 2014

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 27. januar 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 125 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Henrik Høegh (V).

Spørgsmål nr. 125 (alm. del)

Ministeren bedes redegøre for, om den danske model for emissionsfremskrivninger af ammoniak adskiller sig fra den i EU anvendte model til fremskrivning og estimering af omkostningseffektive reduktionsmål og i givet fald hvordan. I den forbindelse bedes redegjort for forudsætninger vedrørende produktionsudviklingen og implementeringen af miljøteknologi frem til 2020 hhv. 2030 i de to modeller, og om de i EU-regi valgte løsninger også giver den mest miljøeffektive produktion dvs. mindst ammoniak per kg produkt?

Svar

Spørgsmålet består af flere dele, som besvares enkeltvis nedenfor.

Forskelle mellem den danske og den europæiske model

Den danske fremskrivning af ammoniakemissionen foretages af DCE, som baserer sig på retningslinjer fra det Europæiske Miljøagentur.

Datagrundlaget til fremskrivning af ammoniakemission fra landbruget, som udgør 96 % af den totale ammoniakemission, er leveret af landbrugserhvervet, som har ekspertise i forhold til at vurdere den fremtidige udvikling i husdyrproduktion, staldindretning, N-udskillelse og implementering af miljøteknologi. Data er også blevet sammenholdt med den historiske udvikling på de enkelte områder.

GAINS-modellen, som anvendes i EU-regi, baserer sig – for så vidt angår ammoniak - på tal fra de nationale fremskrivninger og er derfor samstemmende med det, som Danmark meldte ind til Gøteborg-protokollen for år 2020.

Udover fremskrivninger, regner GAINS-modellen på de mest omkostningseffektive reduktionsindsatser på tværs af grænserne, baseret på en lang række standardteknologier og standardiserede omkostninger for disse.

Forudsætninger vedr. produktionsfremskrivning og miljøteknologi

De forventede emissioner fra husdyrbrug beregnes i begge modeller som en funktion af antallet af dyr og en given emissionsfaktor, som giver et samlet udtryk for implementeringen af miljøteknologi, N-udskillelse og staldindretning. Emissionsfaktoren kan altså ses som et udtryk for den forventede implementering af miljøteknologi, herunder foderoptimering og staldindretning.

Hvad angår den del af regnestykket, der vedrører produktionsomfanget, er erhvervet i den seneste danske fremskrivning fra december 2013 langt mere optimistisk i sin vurdering af 2020 og 2030 end i 2012-fremskrivningen. Tilsvarende overstiger disse forventninger fra 2013 betydeligt den fremskrivning, som ligger til grund for den europæiske fremskrivning i 2012. Således er både antallet af dyr og mælkeydelsen højere i den seneste danske 2013-beregning end i den europæiske 2012-beregning. Forskellen skyldes, at erhvervet, i modsætning til tidligere, antager, at det vil være muligt at øge eksporten af hovedsageligt mælk og smågrise, samt i mindre grad minkpelse og slagtekyllinger.

Da antallet af dyr øges i den danske fremskrivning fra 2013, mens emissionen per dyr forbliver på samme niveau, vil den totale emission alt andet lige ligge højere i den danske fremskrivning fra 2013 end i den europæiske fremskrivning fra 2012.

Den anden del af regnestykket udgøres af emissionsfaktoren. Her ligger den danske 2013-fremskrivning en lille smule lavere for svin og mink, end den europæiske 2012-fremskrivning. Det betyder, at den forventede udledning per dyr for svin og mink er lidt højere i den europæiske model, end hvad erhvervet selv forventer at opnå i Danmark med implementering af allerede gældende miljølovgivning og løbende optimering af N-udskillelsen, fx ved bedre foderudnyttelse. For kvæg ligger emissionsfaktorerne på samme niveau i hhv. den danske og europæiske model.

Løsningens miljøeffektivitet

Der bruges hverken i Danmark eller i EU en direkte sammenligning af produktionens miljøeffektivitet, dvs. ammoniakudledning per kg produkt.